

Úvod	s. 7
1. Co znamená Nová výchova ?	s. 10
2. Jaké akcenty ?	s. 15
I. "Moderní škola" C. Freineta	s. 20
1. Souvislosti života a díla	s. 20
2. Eklectik v teorii	s. 32
3. Freinetova pedagogická teorie - principy a metody ...	s. 40
3.1. Vývojové zákony života jako vůdčí principy pedagogiky	41
3.2. Zájmový komplex	s. 46
3.3. Příklad volného textu - "Malá koupel"	s. 50
4. Pedagogické invarianty - odraz invariantních zákonů života	s. 56
4.1. Pojetí dítěte	s. 56
4.2. Motivace poznávací činnosti žáka	s. 59
4.3. Výchovné zásady	s. 64
4.4. Hodnotový rozměr	s. 74
5. Základní didaktické principy a souhrnný model vyučování	78
6. Vztah zkušenosti a poznání (Freinet, Piaget a Bruner)	s. 92
6.1. Demystifikace poznání ?	s. 94
6.2. Izomorfie činnosti a poznání u J. Piageta	s. 98
6.3. Strukturace zkušenosti a kulturní amplifikátory v pojetí J. Brunera	s. 106
7. Premisy nové edukativní formy ?	s. 112

<u>II. MCE (Movimento di Cooperazione Educativa) jako</u>	
<u>originální rozvinutí Freinetovy pedagogiky</u>	s.119
1. Historie MCE	s.119
2. Transmisivní vs. konstruktivistický model vyučování	s.128
2.1. Charakteristiky transmise	s.129
2.2. Konstruktivistický model vyučování	s.137
2.2.1. Princip "blízké zkušenosti"	s.139
2.2.2. Těžit z různosti	s.149
2.2.3. Ještě k badatelskému charakteru učební činnosti dětí	s.153
3. Možnosti diskursivní výstavby poznání	s.156
4. Vyučování jako faktor kontinuity či diskontinuity vývoje	s.168
<u>III. Francouzská skupina Nové výchovy (GFEN)</u>	s.182
1. Historie GFEN - období slávy a úpadku	s.182
2. Wallonovo dědictví : čin a jeho zobrazení - nutnost sociální okliky	s.197
3. Auto-socio-konstrukce aneb jde o efektivní výstavbu poznání i osobnosti	s.208
<u>IV. Vztah žáka k poznání a metoda vyučování a učení</u>	s.223
1. Změna epistemologické pozice	s.224
1.1. Konstruovat poznatky i svou identitu	s.226
1.2. Žákův vztah k poznání a smysl učení	s.230

2. Změna metody	s.237
V. Nápodoba modelů, transmise nebo sebekonstrukce ?	s.242
Použitá literatura	s.248

